

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ТРЕТЬОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
МАТВІЙЧУК ВІКТОР ВОЛОДИМИРОВИЧ
УХВАЛА

31 травня 2019 р.

Київ

6962/0/18-19

Член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Матвійчук Віктор Володимирович, попередньо вивчивши та перевіrivши дисциплінарну скаргу Бредуна Сергія Олексійовича стосовно судді Полтавського апеляційного суду Герасименко Вікторії Миколаївни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 1 липня 2019 року надійшла дисциплінарна скарга Бредуна С.О. стосовно судді Полтавського апеляційного суду Герасименко В.М. (єдиний унікальний номер Б-3864/0/7-19), яка відповідно до протоколу повторного автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 9 жовтня 2019 року передана для попередньої перевірки члену Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Матвійчуку В.В.

Скаржник вважає, що під час розгляду справи № _____ суддя Герасименко В.М. незаконно відмовила в доступі до правосуддя та у постанові від 20 травня 2019 року не зазначила мотивів прийняття або відхилення аргументів сторін щодо суті спору. У зв'язку з чим висловлено прохання притягнути суддю до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до частини першої статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускаються.

Вища рада правосуддя, як орган, який вирішує питання про дисциплінарну відповідальність судді, не наділена законом повноваженнями встановлювати обставини, оцінювати докази у справі, зокрема їх належність та допустимість, а також перевіряти законність та обґрунтованість судових рішень. Виключне право перевірки законності та обґрунтованості судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством. Рішення суддів не можуть підлягати будь-якому перегляду поза межами апеляційних чи касаційних процедур.

Тлумачення закону, оцінювання фактів та доказів, які здійснюють судді для вирішення справи, не повинні бути приводом для цивільної або дисциплінарної відповідальності, за винятком випадків злочинного наміру або грубої недбалості (пункт 66 Рекомендації СМ-Рес (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки).

Зі змісту скарги Бредуна С.О. вбачається, що її доводи та мотиви зводяться до заперечень результатів розгляду судом апеляційної інстанції справи та полягають насамперед у його власному тлумаченні фактичних

обставин та переоцінці доказів, покладених судом в основу свого судового рішення.

Щодо тверджень скаржника відносно незазначення в судовому рішенні мотивів прийняття або відхилення аргументів сторін щодо суті спору слід вказати, що відповідно до Висновку Консультативної ради європейських суддів № 11 (2008) щодо якості судових рішень «судові рішення повинні, у принципі, бути обґрунтованими. Підстави прийняття рішення повинні бути узгодженими, чіткими, недвозначними й несуперечливими. Вони повинні давати можливість читачеві простежити логіку міркувань, які привели суддю до ухваленого ним рішення. Хоча судді й мають можливість, а інколи й зобов'язані учиняти деякі дії з власної ініціативи, вони повинні давати відповідь лише на доречні доводи, здатні вплинути на вирішення спору. Виклад підстав для прийняття рішення не повинен неодмінно бути довгим, оскільки необхідно знайти належний баланс між стислістю та правильним розумінням ухваленого рішення».

Згідно з пунктом 41 зазначеного Висновку обов'язок суддів наводити підстави для своїх рішень не означає необхідності відповідати на кожен аргумент захисту на підтримку кожної підстави захисту.

Повноваження, організація і порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, Законом України від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII «Про Вищу раду правосуддя» та Законом України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII «Про судоустрій і статус суддів».

Пунктами 3, 4 частини другої статті 107 Закону України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII «Про судоустрій і статус суддів» передбачено, що дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують викладені у дисциплінарній скарзі відомості.

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді.

Попередньою перевіркою встановлено, що скарга Бредуна С.О. не містить конкретних відомостей про наявність у поведінці судді Герасименко В.М. ознак дисциплінарного проступку, який може бути підставою для її дисциплінарної відповідальності відповідно до статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Враховуючи наведене, керуючись пунктами 1, 2 частини першої статті 43, пунктом 2 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя»,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Третньої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

~~В.В. Матвійчук~~